

Genesis

sub femore abraā dñi sui: t̄ iurauit illi super
fīmōe h. Tūlitq; decē camelos t̄ grege dñi
sui t̄ abūt: ex oib; bonis ei; portās secū: pfe
ctusq; p̄exit i mesopotamia ad vibē nachor
Lūq; camelos fecisset accūbere ex oppiduz
in p̄teū aq; vespe eo t̄pe q̄ solēt mulieres
egredi ad hauriēdā aquā orauit dñm dicēs.
Dñe dñs dñi mei abraā occurre obsecro mi
bi hodie t̄ fac miam cū dño meo abraā. Ec
ce ego sto p̄pe fontē aq; t̄ filie hitatoꝝ hui;
cīnitas egredienſ ad hauriēdā aquā. Igit
puella: cui dixerō inclīna hydriā tuā ut bibā
et illa r̄nderit bibe: qn t̄ camel tuis dabo po
tum: ipa ē quā p̄parasti suo tuo issaac: t̄ ph̄
intelligā q̄ feceris mīaz cū dño meo abraā
Necdū intra se v̄ba cōplēat: t̄ ecce rebec
ca egrediebat filia bathuel filij melche v̄x
oris nachor fr̄is abraā h̄ns hydriā in scapu
la sua: puella decora nimis: v̄go pulcherri
ma t̄ incognita viro. Descēderat ātad fon
tē t̄ impleuerat hydriā aq; ac reūtebat. Oc
currītq; ei fiuus t̄ ait. Pauxillū aq; mihi ad
bibēdū p̄be d̄ hydria tua. Que r̄ndit. Bibe
dñe mi. Celeriterq; d̄posuit hydriā s̄r vlnā
suā: t̄ dedit ei potū. Lūq; ille bibis: adie
cit. Quin t̄ camel tuis hauriā aquā: donec
cūcti bibat. Effudēsq; hydriā in canalib; re
currīt ad p̄teū ut hauriēt aquā: t̄ haustam
oib; camel dedit. Ip̄e āt p̄teplabat eā tacis
tus: scire volēs vtꝝ p̄speꝝ iter suū fecisset
d̄s an n̄. Postq; āt bibeat camel: ptulit vir
in aures aureas appēdetes siclos duos: et
armillas totidē pōdo siclor̄ decem. Dixitq;
ad eā. Qui' es filia? Indica mihi. Est in do
mo p̄s tuī loc' ad manēdū! Que r̄ndit. Si
lla suz bathuel filij nachor: quē pepit ei mel
cha. Et addidit dicēs. Paleaꝝ qz t̄ feni pli
mū est apud nos: t̄ loc' spatiōsus ē ad ma
nēdū. Inclinauit se hō t̄ adorauit dñm di
cēs. B̄ndict' dñs dñs dñi mei abraā: q̄ n̄ ab
stulit mīaz t̄ v̄itatē suā a dño meo: t̄ recto iti
nere me pduxit i domū fr̄is dñi mei. Curur
rit itaq; puella: t̄ nūciauit i domū mīis sue
oia q̄ audierat. H̄ebat āt rebecca frēmnoē
laban. Qui festin' egressus ē ad hoīem vbi
erat fons. Lūq; vidisset l aures t̄ armillas
in māib; sororis sue: t̄ audisset cūcta v̄ba re
ferēt: h̄ locut' ē mīi hō: venit ad viꝝ: q̄ sta
bat iux camelos t̄ p̄pe fontez aq; dixitq; ad
eū. Ingredere b̄ndicte dñi. Cur foris stas?
prepaui domū t̄ locū camel tuis. Et intro
duxit eū in hospitiū: ac destrauit camelos:
deditq; paleas t̄ feni t̄ aquā ad lauandos

pedes cameloz t̄ viroꝝ q̄ venerat cū eo. Et
apposit' ē in p̄spectu ei' p̄ais. Qui ait. Nō
comedā donec loqr fīmōes meos. R̄ndit ei
Loqr. Et ille fiuus inq̄t abraā sum. Et do
min' b̄ndixit dño meo valde: t̄ magnificat'
est: t̄ dedit ei oues t̄ boues argētū t̄ auꝝ ser
uos t̄ ācillas camelos t̄ asinos. Et pepit sa
ra v̄xor dñi mei filium dño meo in senectute
sua: deditq; illi oia q̄ habuerat. Et adiura
uit me dñs me' dicēs. Nō accipies v̄xorē fi
lio meo de filiab; chananeoꝝ: i q̄z terra ha
bito: s̄ ad domū p̄s mei p̄ges: t̄ de cogni
tione mea accipies v̄xorem filio meo. Ego
v̄r̄ndi dño meo. Quid si noluerit venire
mecū mulier? H̄ns ait i cui' p̄spectu ambu
lo: mittet angelū suū tecū: t̄ diriget viā tuaz
accipiesq; v̄xorem filio meo de cognitione
mea: t̄ de domo p̄s mei. Innocens eris a
maledictione mea cuꝝ veneris ad p̄imos
meos: t̄ n̄ dederint. Veni ḡ hodie ad fontē
aq; t̄ dixi. H̄ne dñs dñi mei abraā si direxisti
viā meā: in q̄nūc ambulo: ecce sto iux fontē
aq; t̄ v̄go q̄ egredieſ ad hauriēdā aquā: au
dierit a me: da mihi pauxillū aq; ad bibēdū
de hydria tua: t̄ dixerit mihi: t̄ tu bibe: t̄ ca
melis tuis hauriā: ipa ē mulier quā prepa
uit dñs filio dñi mei. Lūq; h̄ tacit' necum
voluerē: apparuit rebecca veniēs cū hydria
quā portabat i scapula: descēditq; ad fontē
et hausit aquā. Et aio ad eā. Da mihi pau
lulū bibe. Que festinās depositus hydriam
de hūero: t̄ dixit mihi. Et tu bibe: t̄ camelis
tuis tribuā potū. Bibi: t̄ adaq̄uit camelos.
Introgauitq; eā: t̄ dixi. Qui' es ftlia? Que
r̄ndit. Filia bathuel sum filij nachor: quē pe
perit ei melcha. Suspēdi itaq; in aures ad
ornandā faciē ei': t̄ armillas posui i māib;
ei'. Pronousq; adorauit dñm b̄ndicens dño
deo dñi mei abraā: q̄ pduxit me recto itinere
ut sumerē filiā fr̄is dñi mei filio ei'. Quam
obrē si faciē mīaz t̄ v̄itatē cū dño meo: indi
cate mihi: sināut aliud placet: t̄ h̄ dicite mi
hi: ut vadā ad dexterā siue ad sinistrā. R̄n
deſt laban t̄ bathuel. Et dño egressus ē ser
mo. Nō possum' ex placitū ei' q̄c̄q; aliud lo
quit tecū. En rebecca corā te ē: tolle eā t̄ p̄fi
ciscere: t̄ sit v̄xor filij dñi tui: sic locut' ē dñs.
Qd cū audisset puer abraā: p̄cidēs adora
uit i terra dñm. Prolatisq; vas argēteis et
aureis ac vestib;: dedit ea rebecca p̄ mune
re. Fr̄ib; qz ei' t̄ mīidōa obtulit. Initio qui
ui oves vescētes parit t̄ bibētes manserunt ibi.
Surgēs āt māe locut' ēst puer. Bimittite